

Urszula Hoffmann

1922–2013

Urszula Hoffmann urodziła się 15 lipca 1922 roku. Podczas II wojny światowej, zmuszona przez Urząd Pracy, zatrudniona była jako pomoc domowa w niemieckiej rodzinie Evicha Stephany w Poznaniu. W tym czasie potajemnie uczyła się języków obcych i pracowała w konspiracyjnej grupie poznańskich Szarych Szeregów, była żołnierką Okręgu Poznańskiej Armii Krajowej. Rodzina została mocno doświadczona, wysiedlono ją zaraz na początku wojny. Wuj L. Laudowicz został rozstrzelany w trakcie publicznej egzekucji w Śremie, a W. Laudowicz, oficer Wojska Polskiego, został zamordowany w Katyniu.

Po zakończeniu wojny Urszula Hoffmann pracowała w Polskiej Agencji Prasowej „Polpress” jako kierownik działu ogólnego. Przerwała zatrudnienie, by kontynuować naukę i zdać maturę. Świadectwo maturalne uzyskała 12 lutego 1946 roku w Liceum Sióstr Urszulanek w Poznaniu. Od października 1945 roku była wolnym słuchaczem w Akademii Handlowej w Poznaniu, a po uzyskaniu świadectwa dojrzałości została przyjęta w poczet studentów. Uczelnię ukończyła w 1950 roku, uzyskując dyplom magistra nauk ekonomiczno-handlowych. W trakcie studiów pełniła funkcję sekretarza generalnego w Bratniej Pomocy Stowarzyszenia Studentek i Studentów Akademii Handlowej w Poznaniu. Już w trakcie studiów pracowała na stanowisku asystenta w Katedrze Ekonomii Transportu i Komunikacji, a później starszego asystenta w Katedrze Rachunkowości. Musiała zrezygnować z zatrudnienia jako wykładowczyni z powodu zapalenia strun głosowych. 1 października 1957 roku przeszła do administracji Uczelni, w której zajmowała różne stanowiska: starszego radcy, kierownika administracyjnego Wydziału Ekonomicznego, Wydziału Ogólno-Ekonomicznego i Wydziału Ekonomiki Produkcji, kierownika Działu Nauki, kierownika rektoratu i sekretarza rektora. Na ostatnim stanowisku pracowała przez ponad 30 lat, łącznie na naszej Uczelni – ponad 40 lat (od 6 listopada 1948 roku do 1 września 1991 roku), za kadencji pięciu rektorów.

Etat na Uczelni łączyła z posadą w Centralnym Zarządzie Państwowych Nieruchomości Ziemijskich w Poznaniu jako referent i jako księgową i starszą księgową w Likwidatorze Państwowych Nieruchomości Ziemijskich w Poznaniu. Dorywczo pracowała również jako nauczyciel kontraktowy języka francuskiego w Liceum Telekomunikacyj-

nym w Poznaniu. Była także pilotem wycieczek zagranicznych. Biegłe posługiwała się językami francuskim i niemieckim.

Za zasługi została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Armii Krajowej, Medalem Pro Patria, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego, Odznaką Honorową Miasta Poznania, Złotą Odznaką PTE, Złotą Odznaką ZNP, Nagrodą Zarządu Głównego ZNP, Złotą Odznaką Federacji Sportowej „Ogniwo”, była też laureatką nagrody ministra kultury i sztuki.

Urszula Hoffmann była wieloletnią sekretarz Zarządu Okręgu Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Wielkopolska, porucznikiem rezerwy Wojska Polskiego, ponadto aktywną członkinią Związku Nauczycielstwa Polskiego i Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, sekretarzem Stowarzyszenia Asystentów Szkół Akademickich w Poznaniu, członkinią Klubu Demokratycznej Profesury i członkinią Ligi Kobiet, sekretarzem Uczelnianego Komitetu Obrońców Pokoju, członkinią wielu komisji uczelnianych, a także pełnomocniczką rektora ds. kontaktów z prasą, radiem i telewizją.

Oceniana była jako pełna inicjatywy, dobra organizatorka, sumienna, samodzielna, zdyscyplinowana, koleżeńska i życzliwa ludziom pracowniczka. Elementy życiorysu i dokonania Urszuli Hoffmann wystarczyłyby dla kilku osób. To kobieta, która odważnie żyła do końca.

Zmarła 23 października 2013 roku w wieku 91 lat.

Ewa Paluch